

Szép napot minden lengyel polgárnak!

Magyarországról jelentkeztek, ahol a magyar egyetemisták tüntetést szerveztek a mi lengyel fellázadásunk támogatására és a magyarországi változásokért. A tüntetéshez több egyetem is csatlakozott. Ez a folyamat két nappal ezelőtt (október 23-án) délután 15:00-kor vette kezdetét a Petőfi-szobornál, ahol egy szívhez szóló verset szavalt el egy színművész, melynek szerzője Petőfi Sándor volt. Ezt követően a tömeg átvonult a Duna tulsó felén található Bem-szoborhoz, ekkor már igen nagy számban gyülekeztek az emberek, és nem csak egyetemisták, ha jól láttam. Sokan munkából hazafele csatlakoztak hozzájuk. Idős emberek szintén megtalálhatóak voltak. Magyar lobogót lengettek sokan, de volt valami érdekes azokban a zászlókban: a közepük ki volt vágva, feltehetően a Rákosi-féle címer miatt.

A Bem térről a tüntetők egy része a Parlamenthez sietett, ahol Nagy Imre tartott beszédet. A másik fele a Városligethez tartott, közéjük tartoztam jómagam is. Amit ott tettek, biztos voltam benne, hogy a későbbiekben gondot fog okozni. Ledöntötték a rendszer dicső jelképét, az óriási Sztálin-szobrot.

Délelőttől fogva a Magyar Rádió székháza előtt gyülekezett sok ember.

Legjobb tudásom szerint azt akarták elérni, hogy az egyetemisták

16 pontba foglalt követeléseiket olvassák be a rádióba.

Ez nem történt meg,

viszont 20:00-kor Gerő Ernő tartott beszédet, és a tüntetőket

nacionalistáknak nevezte, és megfenyegette őket. A tömeg hangulata egyre feszültebbé vált, egyre több ember csatlakozott hozzájuk.

Este 21:00kor bekövetkezett a baj.

A rádióépületet védő ÁVH kegyetlenül a tömegbe eresztette ólomgolyóit.

A tüntetők is hozzájutottak fegyverekhez katonáktól, rendőröktől és raktárakból. A fiatalok félelmet nem ismerve megostromolták és reggelre elfoglalták a rádió épületét.

Ennek hallatán az éjjeli órákban behívták Budapestre a szovjet csapatokat, akik tankokat is hoztak magukkal. Eközben Nagy Imrét kinevezték miniszterelnökké.

A békésen induló felvonulás szabadságharccá nőtte ki magát.

A főváros utcáin, terein

fiatalokból álló fegyveres csoportok jöttek létre. Őket csak úgy emlegették, hogy „**pesti srácok**” .

Közülük a legfiatalabb Mansfeld Péter volt, akit 1959. március 21-én kivégeztek, miután betöltötte 18. életévét.

A Széna téren, a Corvin közben, a Baross téren, a Tűzoltó utcában,

a Boráros téren és a Móricz Zsigmond körtéren harcoló alakulatok kaptak nagyobb hírnevet. A páncélosok ellen az úgynevezett „Molotov-koktél” bizonyult a legeredményesebbnek.

Ezeket átélve utazok vissza Lengyelországba, mielőtt még bármi bajom esne.

Auer Máté (1956. október 25.)